

[Nielsen-Man.]

ligger udstykningen for hver af brugsformerne på 500—600 stykker årlig, men med tredivernes begyndelse går det stærkt ned, og siden krigsårene i fyrrerne har der været en voldsom nedgang. Samtidig dermed er de midler, som er anvendt, steget meget væsentligt. Jeg skal nævne nogle tal angående jordfondens indsats i udstykningen, som måske vil give de folk noget at tænke på, der mener, at man kan klare det hele gennem udstykning af jordrentebrug.

I 1941—42 er der af jordfondens midler anvendt 2,3 mill. kr. til udstykning, i 1942—43 2,8 mill. kr., i 1943—44 3,9 mill. kr., i 1944—45 5,6 mill. kr., i 1945—46 2,3 mill. kr., i 1946—47 2,7 mill. kr., i 1947—48 5,5 mill. kr., i 1948—49 8,2 mill. kr., i 1949—50 11,3 mill. kr.; for det sidste år har vi endnu ingen opgørelse. Men samtidig med, at summerne er steget så stærkt, er antallet af udstykkede brug gået ned indtil 1949—50. I 1948—49 var der en mindre stigning i udstykningen på den gamle lovs vilkår. I 1942—43 kom man helt ned under 100, og først fra sidste finansår er man igen kommet op over 100, nemlig til 148 på den gamle lovs vilkår. Udstykningen har kun kunnet iværksættes ved, at staten har stillet forøgede midler til rådighed, og den udstykning, som har fundet sted på jordrentevilkår, har også kun kunnet iværksættes derved, at der er stillet forøgede bevillinger til rådighed. Når jeg nævner, at der i 1949—50 er anvendt 11,3 mill. kr. af jordfondens midler, og samtidig oplyser, at jordfondens afkastning kun udgør ca. 7 mill. kr., vil man forstå, at der skal gives en bevilling, og det er gjort. Det har på den måde kunnet lade sig gøre, om jeg så må sige, at overtrække jordfondens konto, et overtræk, som dog skal forrentes, og det er klart, at dette overtræk må høre op på et eller andet tidspunkt. Hvis man holder sig til det beløb, jordfonden faktisk kan afkaste, vil det sige, at vi højst kan regne med en udstykning på jordrentevilkår på 100 nye brug, og derfra går endda de midler, der anvendes til løsning af tillægsjordspørgsmålet; og man må yderligere tage i betragtning, at finansieringen af jord til landarbejderboliger og kolonihavejord også lægger beslag på betragtelige midler.

Når jeg så stærkt går ind på disse enkelt-

heder, skyldes det, at en række aviser har beskæftiget sig med spørgsmålet, og at folketingsmand Aage Fogh under dette lovforslags første behandling i folketinget fremsatte nogle bemærkninger, der fik karakter af en meget kraftig og personlig kritik, og da jeg naturligvis — men beklageligvis — ikke kan imødegå hr. Fogh i folketinget, vil jeg gerne tillade mig her at svare på disse udtalelser.

Det, hr. Fogh ankede over, var, at jeg i en brevveksling, der er blevet offentliggjort, har sagt, at den fordel, der har været for statshusmændene, som fik brug i 20erne og 30erne, ved at overtage brugene på jordrentevilkår, nu er forsvundet, og at de nu sidder dyrere, end hvis de i sin tid havde valgt den anden brugsform med jordkøbslån. Dernæst ankede hr. Fogh over, at jeg som formand for statens jordlovsudvalg tillader mig at have en mening om disse forhold og give udtryk derfor. Der skal være borgfred om disse forhold, mener hr. Fogh, og loven skal administreres neutralt. Selvfølgelig skal den det, det bliver den forhåbentlig også, men det er vanskeligt at administrere en sådan lov og at tale med alle de unge mennesker, som interesserer sig for udstykning og søger nye brug, uden at komme ind på, hvad man i moderne sprog kan kalde en retsbelæring; om den så skal være helt objektiv eller præget af ens eget syn på sagen, er en anden ting, som måske kan diskuteres.

Der er i radikale provinsblade gået en artikel rundt, en lederartikel, som beskæftiger sig med disse forhold, og som ord til andet bruger de samme vendinger som hr. Fogh. Det står mig ikke klart, om redaktørerne af disse blade har kunnet læse hr. Foghs tanker to dage, før han holdt sin tale, eller om hr. Fogh har læst op af en avis, men jeg vil gerne svare dem under eet.

Mine udtalelser fremkom på baggrund af utallige henvendelser om disse forhold, også om den konjunkturbestemte rente, der for tiden er oppe på 6 pct. Nu kritiserer hr. Fogh, at jeg læser breve op eller skriver om breve, jeg har fået. Jeg synes dog alligevel, det har sin betydning at høre, hvad de unge mennesker, som er inde under disse vilkår, mener om problemerne, ikke fordi jeg vil procedere for det ene eller det andet, men for at man kan danne sig et billede af forholdet.